

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

KỶ 104

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 07/11/2008

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu, mời ngồi! Hôm nay đồng tu các nơi đưa ra 46 câu hỏi, chúng ta sẽ trả lời theo thứ tự. Trước tiên là ba câu hỏi của đồng tu ở đại lục, ba câu đều khá dài.

Hỏi: Câu đầu tiên, kiến trúc công trình thư viện Khánh Vân xuất hiện rất nhiều vấn đề về chất lượng, chỉ tòa trung tâm bồi dưỡng thôi mà bức tường đã nứt hơn 200 chỗ, xà chính giữa của mái nhà và hai bên lại xuất hiện vết nứt hơn 10cm, thật sự là khiến người khác nhìn thấy mà sợ, những vấn đề này đều phát sinh trong quá trình vị Hầu Ngọc Xà được gọi là chuyên gia kiến trúc tới phụ trách quản lý thư viện. Xin hỏi, tại sao thư viện do tứ chúng đệ tử hoan hỷ quyên góp lại trở thành công trình bã đậu như vậy?

Đáp: Vấn đề này nói ra khá dài, tôi vốn không quen biết Hầu tổng, đây là do cô Dương giới thiệu. Cô Dương theo chúng tôi nhiều năm như vậy, tôi trước giờ chưa từng nghi ngờ cô ấy, rất tin tưởng cô ấy, cho nên cô ấy giới thiệu, tôi cũng không điều tra, trên thực tế cũng không có người giúp tôi điều tra, cũng chưa từng làm những chuyện như vậy, chúng tôi rất tin tưởng. Trung tâm ở Thang Trì, chúng tôi đã thực nghiệm thành công, đạt được mục đích. Chuyện này rất nhiều đồng tu đều biết, trung tâm Thang Trì vì muốn tăng cường các chuyên gia đại biểu của Liên Hợp Quốc, nhiều năm nay tìm kiếm hóa giải xung đột, làm thế nào thực sự khôi phục sự an định hòa bình của thế giới. Thực sự là họ đang nghiêm túc làm, đang rất nỗ lực làm, nhưng chưa tìm ra phương pháp. Từ năm 2003, tôi dùng thân phận giáo sư đại học Úc, thay mặt trường đại học tham gia hội nghị hòa bình của Liên Hợp Quốc, tổng cộng tham gia mười mấy lần. Chúng tôi đem lời dạy bảo của thánh hiền xưa, “kiến quốc quân dân, giáo học vi tiên”, dùng giáo dục luân lý, đạo đức, nhân quả phổ cập toàn dân, phổ biến ở Trung Quốc, khiến Trung Quốc có mấy ngàn năm yên ổn lâu dài, đem kinh nghiệm này giới thiệu cho Liên Hợp Quốc. Mọi người trong đại hội nghe xong vô cùng hoan hỷ, cũng rất tán thán, nhưng sau khi hội nghị kết thúc chúng

tôi dùng bữa và nói chuyện với nhau, họ liền chất vấn, nói pháp sư giảng rất hay, đó là lý tưởng, không làm được.

Tôi nghe những lời này, tôi cảm thấy vô cùng nghiêm trọng, đây là điều gì? Đây là nguy cơ tín tâm, vậy thì thật sự phiền phức, sanh ra hoài nghi đối với lý niệm, cách làm, hiệu quả của thánh hiền xưa, đây là một chuyện vô cùng nghiêm trọng. Làm thế nào hóa giải? Phương pháp duy nhất là thực nghiệm, làm ra thực nghiệm cho họ xem thì mới có thể giải trừ nghi ngờ của họ. Chúng tôi xây dựng một trung tâm văn hóa ở tiểu trấn Thang Trì, chủ yếu là để thử gốc rễ truyền thống của ba nhà Nho Thích Đạo, chúng tôi quay về cội nguồn. Gốc rễ của nhà Nho là Đệ Tử Quy, gốc rễ của nhà Đạo là Cảm Ứng Thiên, gốc rễ của Phật giáo là Thập Thiện Nghiệp, mấy ngàn năm trước đây, người Trung Quốc đều cắm ba gốc rễ này. Con người có quan niệm luân lý đạo đức thì họ sẽ không làm ác, cảm giác làm ác sẽ hổ thẹn, cho nên hổ thẹn vì làm việc ác; hiểu được giáo dục nhân quả, không dám làm ác, họ biết được thiện có thiện quả, ác có ác báo, Trung Quốc trong mấy ngàn năm này sanh ra hiệu quả rất lớn, duy trì sự an toàn của xã hội.

Nhưng mà từ sau khi nhà Thanh diệt vong, chúng ta biết được trong 100 năm này, đầu tiên là quân phiệt cát cứ, sau đó là kháng chiến 8 năm với Nhật Bản đã làm loạn xã hội của chúng ta. Sau chiến tranh thế giới lần hai, mặc dù Nhật Bản đầu hàng, nhưng mà chúng ta cũng lơ là, đánh mất giáo dục luân lý đạo đức truyền thống, đến nay ít nhất cũng qua bốn đời, không chỉ người trẻ tuổi hiện nay không biết, cha mẹ của chúng cũng không biết, ông bà của chúng cũng không biết; đại khái phải là ông cố, tuổi tác tầm tôi có chút ấn tượng mơ hồ; người thật sự biết được phải lớn hơn tôi nữa, lớn hơn tôi một thế hệ, đại khái là những người tầm 100 tuổi, họ biết. Đây là vấn đề nghiêm trọng, hiện tại bản thân Trung Quốc cũng có vấn đề, cho nên chúng tôi làm thực nghiệm ở Thang Trì, không ngờ thực nghiệm này lại thành công như vậy, vượt ngoài mong đợi. Làm bao lâu thì thành công? Ba tháng, không tới năm tháng, đã có hiệu quả. Khiến chúng tôi vô cùng kinh ngạc, chúng thực câu “nhân chi sơ, tánh bản thiện” mà tổ tiên nói, bất thiện là tập khí, không phải là bản tánh, bản tánh vốn thiện; chứng minh con người có thể dạy tốt được, không những có thể dạy tốt được, chuyện khiến chúng tôi kinh ngạc, đó là sao con người lại dễ dạy như vậy, làm thành công rồi. Làm thành công rồi chúng tôi báo cáo với Liên Hợp Quốc, cũng làm triển lãm ở đó, làm rất thành công.

Sau khi trở về, tôi đã đưa trung tâm cho nhà nước. Nhà nước thấy tốt sẽ tiếp tục tổ chức, tiếp tục làm, có thể phổ biến trên toàn quốc. Đó là vấn đề chính sách của đất nước. Cho nên tôi muốn giao, giao cho ai? Cô Dương giới thiệu Hầu tiên sinh, nói Hầu tổng là doanh nhân lớn ở Nội Mông, cũng là người vô cùng nhiệt tình phổ biến giáo dục truyền thống. Tôi nói thật hiếm có, lãnh đạo nơi này cũng rất đồng ý, rất tán thành, tôi đã giao lại. Chuyện của Khánh Vân nơi này cũng là do cô Dương đề nghị, thành tựu của Thang Trì truyền tới Sơn Đông, lãnh đạo ở Khánh Vân Sơn Đông tới Thang Trì của chúng ta tham quan, tham học, nhìn thấy rất hoan hỷ, họ phát tâm muốn làm mẫu huyện Khánh Vân. Thang Trì của chúng ta là tiểu trấn, chuyện này thật hiếm có. Cô Dương đề nghị, Hầu tổng là người có năng lực, quan hệ mọi phương diện đều tốt, nếu ông ấy lãnh đạo thì chuyện này sẽ làm rất viên mãn. Cho nên chúng tôi rất hoan hỷ, cũng giúp đỡ ông ấy, đem Khánh Vân giao cho ông ấy. Sau khi bàn giao xong thì không còn việc của tôi nữa, tôi không phải là pháp nhân, cũng không phải là viện trưởng, cho nên tôi không thể hỏi tới. Chuyện này rốt cuộc phát sinh tình huống như thế nào, tôi cũng chưa từng tới đó, hi vọng đồng tu có thời gian, có cơ duyên, có thể tới Khánh Vân tự mình xem xem, tìm hiểu mọi chuyện, tôi không biết chuyện ở đó như thế nào, chưa từng tới đó.

Đây là thư viện do tứ chúng đệ tử quyên góp xây nên, nhiệm vụ của thư viện cũng giống như trung tâm Thang Trì, giúp đỡ huyện Khánh Vân trở thành huyện mẫu của văn hóa truyền thống, cũng là thực hành lời Chủ tịch Hồ nói xã hội hài hòa, thế giới hài hòa ở Khánh Vân. Đây là mục tiêu của chúng tôi, mọi người đều nhiệt tình ủng hộ, hoan nghênh làm chuyện này; nếu như ông ấy thay đổi mục tiêu này thành điều khác, đương nhiên sẽ làm trái ý nguyện mà đệ tử Phật chúng ta quyên góp. Vậy ông ấy nên làm thế nào? Nên đem tiền trả lại cho tín đồ, như vậy mới đúng. Còn như ông ấy có muốn trả lại hay không? Đó là chuyện của ông ấy, tôi cũng không thể quản ông ấy, tôi cũng không thể hỏi chuyện này, hi vọng mọi người hiểu cho.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, tiên sinh Hầu Ngọc Xà thu phí “quản lý tài sản được ủy thác” từ các vị phụ huynh học sinh của thư viện Khánh Vân, từ 140.000 cho tới 200.000 tệ, Hầu tiên sinh và cô Dương Thục Phân mở rất nhiều trường học với đủ loại hình thức ở khắp nơi như Bắc Kinh, Ordos, Liêu Ninh v.v... hoàng dương văn hóa truyền thống, có một số lớp thu học phí cao, nói phải giữ vững lý niệm mở trường dạy học của ngài. Chúng con đều biết, ngài luôn vô tư cống hiến xã hội, xin hỏi những chuyện này ngài có biết hay không?

Đáp: Tôi hoàn toàn không biết, cô Dương, Hầu tống trước giờ chưa từng nhắc đến với tôi, chỉ nói có lãnh đạo nhiều nơi mời họ đi diễn giảng, tổ chức khóa học ngắn ngày, những chuyện khác tôi hoàn toàn không biết, họ chưa từng nói với tôi, họ không hề nói với tôi, tôi không biết những chuyện đó. Chuyện này không phải là chuyện mà đệ tử của Phật làm. Hôm nay tôi thấy câu hỏi của mọi người, tôi chỉ có thể nói tôi cảm thấy rất đáng tiếc, tôi không biết, không biết chân tướng sự thực này.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, con là phụ huynh của học sinh, nghe nói hiện tại cư sĩ Tề đang tiếp quản thư viện Khánh Vân, bởi vì suy nghĩ công trình bãi đậu có thể gây nguy hiểm đến an toàn của mọi người, cho nên phát tâm xây lại, trước tiên để cho giáo viên, học sinh và phụ huynh dọn ra ngoài trước. Chúng con thật sự khẩn thiết mong muốn con cái sớm ngày tiếp nhận sự hun đúc của văn hóa Thánh Hiền, không biết lúc nào mới xây xong thư viện? Chiêu sinh như thế nào?

Đáp: Chuyện này tôi cũng không biết, bởi vì cô ấy tiếp quản như thế nào, tôi cũng không rõ ràng lắm, sau khi tiếp quản, tương lai ai sẽ phụ trách thư viện, ai làm viện trưởng, tôi đều không biết. Chắc là do người phụ trách mới và viện trưởng mới sẽ lên kế hoạch. Cho nên lúc nào xây lại? Lúc nào xây xong? Chiêu sinh như thế nào? Đây đều là chuyện của họ, tôi hoàn toàn không biết những chuyện này. Nếu như mọi người muốn tìm hiểu một chút, có thể tới Khánh Vân tìm hiểu, có thể cư sĩ Tề đang ở đó, bạn tới gặp cô ấy, trực tiếp nói chuyện với cô ấy, như vậy liền biết rõ. Nếu như thật sự có thể để con cháu tiếp nhận lời dạy bảo của Thánh Hiền, đây là một chuyện tốt, chúng tôi cũng chúc phúc cư sĩ Tề có thể hoàn thành chuyện này. Còn cách làm của họ thế nào, cửa Phật có một câu nói, “nhân quả của người nào thì người đó chịu”. Đức Phật dạy chúng ta, cho dù là người ngu nghịch thập ác, chúng ta cũng không nên phê bình họ, tại sao vậy? Đó là nhân quả báo ứng mà tôi vừa nói tới, quả báo của họ ở ba đường ác, rất thâm trọng, chúng ta lại còn phê bình họ, sao nữa nhẩn tâm! Cho nên, chúng ta chỉ có thể âm thầm niệm Phật chúc phúc họ, hy vọng họ sớm ngày giác ngộ, sớm ngày quay đầu. Ngoài ra, bản thân chúng ta vẫn thành thật niệm Phật, cầu sanh Tịnh độ. Thế gian này quá khổ, tai nạn quá nhiều. Mọi người nghĩ thử xem, có gì đáng để luyện tiếc đau? Đồng tu hỏi tôi, tôi nói với họ, tôi 82 tuổi rồi, kinh Hoa Nghiêm có thể giảng viên mãn hay không là duyên phận, tôi không yêu cầu. Hiện tại đa số thời gian tôi đều đang niệm Phật, mục đích cầu sanh Tịnh độ. Câu hỏi này tôi trả lời tới đây thôi.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Hồng Kông, có sáu câu hỏi, câu hỏi đầu tiên, ở Trung Quốc có người sửa đề kinh Kim Cang và kinh A-di-đà thành kinh Yết Bí Kim Cang và kinh Tân A-di-đà, nội dung kinh văn và hương tán cũng bị sửa đổi. Xin hỏi sự nghiêm trọng của việc sửa đổi kinh văn là gì? Có hậu quả thế nào? Có ảnh hưởng thế nào đến đời sau?

Đáp: Chuyện này trong cửa Phật là chuyện lớn, đây không phải là chuyện đùa, cho nên phiên dịch kinh điển vô cùng quan trọng. Người xưa thường nói, chuyển ngữ sai một chữ thì phải đọa làm thân hồ ly 500 đời, đây không phải là cố ý, mà là vô ý; nếu như cố tình sửa đổi kinh văn, bạn phải biết đó là quả báo địa ngục A-tỳ. Lúc nào họ mới có thể ra ngoài, mới có thể rời khỏi địa ngục? Quyền kinh mà họ sửa đổi hoàn toàn biến mất trên thế gian này, không còn nữa, không còn ai chịu ảnh hưởng của họ nữa, họ mới có thể ra khỏi địa ngục; chỉ còn tồn tại một quyển thì họ không thể ra khỏi địa ngục, bạn nói xem chuyện này phiền phức biết bao. Nếu như họ in ấn số lượng lớn, phổ biến rất rộng, họ dạy sai người khác, phá hoại chánh tín của người khác, không biết họ sẽ phải chịu tội bao nhiêu kiếp ở địa ngục A-tỳ, sau khi ra ngoài bất kể sanh vào cõi nào thì đời đời ngu si. Tại sao lại ngu si? Bởi vì đoạn pháp thân huệ mạng của người khác. Cho nên tội này còn nghiêm trọng hơn tội giết người, đây là đoạn pháp thân huệ mạng của người, không phải là giết hại thân mạng, đây là tội rất nặng. Họ có gan lớn như vậy, thật sự làm xằng làm bậy.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, con nên đối mặt thế nào với thiện tri thức ngoại cảm?

Đáp: Chuyện này phải thận trọng, tại sao vậy? Hiện nay thiện tri thức ngoại cảm khắp nơi trên thế giới đều có. Trước đây tôi ở Mỹ, ở Mỹ nhiều nhất là Miami, những thành phố lớn khác đều có, lúc tôi đi giảng kinh thường gặp. Những gì họ nói đều rất có cảm ứng, cho nên người tin tưởng họ rất nhiều. Nếu như đồng tu học Phật của chúng ta gặp được, có thể nghe thông tin từ họ, thông tin mà họ truyền đạt có thể tham khảo. Nếu như họ đưa ra một số phương pháp muốn chúng ta làm theo, chuyện này phải suy nghĩ, suy nghĩ xem có hợp tình hợp lý không? Nếu như không hợp tình, không hợp lý, không hợp pháp, chúng ta không sử dụng, chỉ nghe thông tin từ họ, không sử dụng phương pháp của họ. Phương pháp thì sao? Phương pháp chúng ta tuân theo lời dạy trong kinh Phật, tuân theo lời dạy của thánh hiền xưa sẽ không sai, tại sao vậy? Thánh hiền xưa và kinh Phật đều là lời dạy bảo lưu

xuất từ trong tâm tánh của đại đức xưa, chắc chắn chân thật đáng tin, chắc chắn không có sai lầm.

Nguyên tắc chung trong kinh Phật giảng thấu triệt nhất, chỉ cần bạn buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước, bạn liền thành Phật! Cõi này cõi kia không chuyện nào mà bạn không thông đạt, không hiểu rõ, đây là nguyên lý nguyên tắc cao nhất. Chúng ta nói điều trước mắt, đơn giản nhất, chỉ cần chúng ta đoạn ác tu thiện, khởi tâm động niệm, lời nói hành vi đều tương ứng với luân lý, tương ứng với đạo đức. Luân lý là ngũ luân, ngũ luân là quan hệ giữa người với người, quan hệ không được sai; đạo đức là hiếu đễ trung tín, lễ nghĩa liêm sỉ, nhân ái hòa bình, chúng ta có thể làm theo nguyên tắc này, cho dù gặp tai nạn, tai nạn cũng sẽ được hóa giải. Phật pháp dạy chúng ta Thập Thiện Nghiệp Đạo, kiên trì Thập Thiện Nghiệp Đạo, đều có thể vượt qua hết thảy tai họa, tai nạn lớn biến thành tai nạn nhỏ, tai nạn nhỏ thì không còn nữa, đây là điều chắc chắn. Cho nên chúng ta làm theo kinh Phật để xử lý sự vật thì sẽ không sai. Ví dụ như lúc nào xảy ra tai nạn, những nhà ngoại cảm này biết trước sẽ báo tin cho chúng ta, những thông tin này cho dù có hay không, dù sao cũng đang nhắc nhở chúng ta phải đoạn ác tu thiện, phải nghiêm túc tu hành, đây là chuyện tốt.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, xin hỏi lúc cúng tế tổ tiên, có thể tụng niệm Thí Thực Chân Ngôn không?

Đáp: Có thể, cúng tế tổ tiên, cúng tế quỷ thần nên niệm Biến Thực Chân Ngôn, Biến Thực Chân Ngôn trong quyển khóa tụng có, hình như trong quyển Tam Thời Hệ Niệm cũng có. Thành tâm thành ý niệm là được, bởi vì bạn không phải là người xuất gia, bạn chưa học qua những nghi thức này, nghi thức không quan trọng, quan trọng nhất là thành tâm, có câu “thành ắt linh”, thành tâm thành ý niệm là được.

Hỏi: Cúng tế tổ tiên liệu có chiêu cảm chúng sanh ở chiều không gian khác tới phiền nhiễu không?

Đáp: Không đâu, chuyện này không có khả năng, bạn cúng tế tổ tiên, tổ tiên của bạn đến hưởng, tâm chân thành của bạn. Chiêu cảm chúng sanh ở chiều không gian khác tới phiền nhiễu, là do tâm bạn không chánh, bạn có tà niệm, bạn có tà tư, bạn có vọng tưởng, những điều này sẽ chuốc lấy phiền phức. Nếu bạn thành tâm thành ý cúng tế tổ tiên sẽ không có phiền phức, còn có thần hộ pháp tới bảo hộ bạn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đức Phật chủ yếu dạy học ở thế gian, không hề dạy siêu độ vong linh, tại sao người đời sau lại đề xướng siêu độ vong linh?

Đáp: Lúc tôi học Phật cũng từng hỏi qua vấn đề này, gần như giống với câu hỏi của Phật. Tôi hỏi ai? Tôi hỏi lão hòa thượng Đạo An. Ngài ấy sớm đã vãng sanh rồi, là một vị trưởng bối hiếm có ở Đài Loan, vị trưởng bối này rất hiếm có, ngài ấy lớn hơn tôi khoảng 20 tuổi, cùng thế hệ với cha tôi, ngài ấy vô cùng từ bi. Lúc đó ngài ấy tổ chức tọa đàm Cao đẳng Phật học ở Đài Bắc, ngài bảo tôi tới làm chủ giảng, vô cùng hiếm có, ngài ấy yêu mến người tài, rất thích đề bạt người trẻ tuổi, không có tâm đồ kỵ. Đây thực sự là vị pháp sư tốt mà đời này tôi gặp được, đáng tiếc rằng 70 tuổi ngài ấy đã rời đi.

Lão hòa thượng nói với tôi, tức là pháp sư Đạo An nói với tôi, ngài nói duyên khởi của siêu độ là vào thời Đường Minh Hoàng. Ngài nói Đường Minh Hoàng gặp loạn An Sử, gặp nạn ở núi An Lộc, kiếp nạn này gần như đánh mất đất nước, may mà nhờ Quách Tử Nghi bình định dẹp loạn. Sau khi bình định, mỗi chiến trường đều xây một ngôi chùa, ngôi chùa này gọi là chùa Khai Nguyên, cho nên bạn thấy chùa Khai Nguyên ở Trung Quốc rất nhiều, đều xây trên chiến trường xưa. Xây chùa, giống như hiện nay chúng ta nói để truy điệu quân dân tử vong, ý nghĩa dùng để truy điệu, tưởng nhớ, tưởng niệm. Đất nước làm như vậy, dân gian cũng học theo, cho nên trong nhà người dân có người qua đời, cũng mời pháp sư tới nhà làm lễ truy điệu, siêu độ. Ngài ấy nói, do vậy mà trở nên hưng thịnh, trước thời Đường Minh Hoàng không có chuyện này, sau đó thì thực sự có, nhưng mà lúc đó chỉ giới hạn trong nghi thức tưởng niệm truy điệu thôi. Đại khái từ giữa thời nhà Thanh về sau, Phật pháp dần dần suy bại, người nghiên cứu giáo lý càng ngày càng ít, bởi vì làm siêu độ có thu nhập, giống như kinh doanh buôn bán vậy, làm một lần pháp hội thu bao nhiêu tiền, cho nên sau này, pháp hội, Phật sự siêu độ dần dần càng ngày càng hưng thịnh. Bản lai diện mục của Phật giáo, hiện tại không nhìn thấy được, cho nên Phật giáo diễn biến thành tôn giáo, Phật giáo vốn là giáo dục xã hội, hiện nay trở thành tôn giáo. Pháp sư Đạo An nói với tôi như vậy.

Hỏi: Người hỏi vừa rồi vẫn còn hai câu hỏi nhỏ, vong linh thật sự nhờ siêu độ mà được siêu sanh không?

Đáp: Đây là câu mà người xưa thường nói, “thành ất linh”, nếu như người siêu độ không có công phu tu hành thật sự, họ không cách nào giúp đỡ vong linh siêu sanh. Có một số vị pháp sư thường làm Phật sự siêu độ, chúng tôi ngồi trò chuyện

cùng nhau, có lúc nghe họ nói, làm xong một lần Phật sự họ rất mệt, vô cùng mệt mỏi. Nguyên nhân là gì? Rất nhiều vong linh kéo đến đều leo lên người họ, không siêu sanh được, thật sự có hiện tượng như vậy. Sức khỏe càng kém, tuổi tác càng lớn thì càng dễ bị bám lên người. Cho nên ngày ngày họ tụng kinh lạy Phật, cũng không cách nào khiến cho những vong linh đang cõng trên người này rời đi. Rất không dễ dàng, nếu như là người thật sự có công phu tu hành, giống như chúng ta đọc được tự truyện của pháp sư Đàm Hư trong Ảnh Trần Hồi ức Lục, không phải do ngài ấy tự viết, ngài ấy thuật lại, pháp sư Đại Quang ghi chép, ghi chép lại thành một quyển tự truyện. Pháp sư Đại Quang rất thân với tôi, mấy năm trước ông ấy vãng sanh rồi, trước đây mỗi lần tôi tới Hồng Kông ông ấy nhất định mời tôi ăn cơm, chúng tôi cũng là bạn tốt.

Trong Ảnh Trần Hồi ức Lục có ghi chép một đoạn công án siêu độ, nhà Phật gọi là công án, người bình thường gọi là câu chuyện, câu chuyện này là thật không giả, Đàm Lão sẽ không nói dối. Ngài nói trước khi ngài xuất gia, tuổi trung niên ngài mới xuất gia, hơn 40 tuổi xuất gia, hơn 90 tuổi vãng sanh. Ngài cùng ba người bạn hợp tác mở một tiệm thuốc Đông y, một hôm, có Lưu tiên sinh làm thuê ở đó, buổi trưa thường không có người tới mua thuốc, họ liền ngủ gật trong quầy. Lúc Lưu tiên sinh ngủ gật, trên thực tế là nằm mơ, nhưng mà cảnh giới này rất rõ ràng. Ông cảm giác hình như có người bước vào, có người bước vào ông liền tới tiếp đón. Vừa nhìn thì trong lòng sợ hãi, hai người đó là bạn của ông, vì tranh chấp tài sản mà họ kiện tụng lẫn nhau, Lưu tiên sinh thắng kiện, hai người kia thua kiện, sau khi thua kiện họ liền treo cổ. Lưu tiên sinh vô cùng hối hận, vì chút tiền này, cũng không nhiều, nhưng đã khiến cho hai người treo cổ chết, ông rất buồn. Bây giờ nhìn thấy hai người này, ông biết họ là quỷ không phải người, ông sợ họ tới gây phiền phức, cho nên có chút sợ hãi. Kết quả nhìn thấy họ bước tới càng lúc càng gần, hình như không có ác ý, đến trước mặt ông, ông hỏi họ, hai người tới đây có chuyện gì không? Họ nói tới cầu xin siêu độ. Tâm của ông liền định lại, không phải tới gây phiền phức, tới nhờ siêu độ. Ông nói phải siêu độ như thế nào? Họ nói chỉ cần ông đồng ý là được. Vậy được, có thể, tôi đáp ứng hai người. Ông thấy hai người bạn của mình đạp lên đầu gối, đạp lên vai của ông mà bay lên trời. Thật sự có hiệu quả.

Sau đó lại có hai người tới, một người phụ nữ dắt theo một đứa bé, kết quả vừa nhìn, người phụ nữ là vợ quá cố của ông, đứa bé là con gái đã qua đời của ông, cũng tới cầu xin siêu độ. Ông hỏi bà: làm sao siêu độ? Phương pháp giống

vậy, chỉ cần ông đồng ý. Cũng nhìn thấy vợ con đập lên đầu gối, đập lên vai ông mà bay lên trời. Đàm Lão nói vị cư sĩ này có công đức thế nào? Tám năm gian khổ tụng Lăng Nghiêm. Bạn xem, một môn thâm nhập, trường kỳ huân tu, mỗi ngày tụng một bộ kinh Lăng Nghiêm, công đức tụng kinh tám năm, cho nên ông ấy có công đức chân thật, không cần bất kỳ nghi thức nào. Khi không có công đức thì phải làm thế nào? thành khẩn làm theo nghi thức, cầu Tam bảo gia trì, giúp vong linh có được lợi ích, như vậy là được. Nếu như không thành khẩn, mà coi như kinh doanh buôn bán, vậy thì không cách nào thật sự giúp vong linh có được lợi ích. Vong linh không có được lợi ích, họ quay đầu lại biến thành oan gia trái chủ của bạn, họ sẽ gây phiền phức cho bạn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, nếu như không ngừng siêu độ cho người đã mất ở các đạo tràng, liệu có sanh ra ảnh hưởng xấu đối với người đã mất không?

Đáp: Bạn đã biết thì không cần hỏi tôi nữa, siêu độ thật sự là tâm thành khẩn, người nào siêu độ có hiệu quả nhất? Là chính mình, chính mình siêu độ cho tổ tiên thì sức mạnh này lớn nhất. Tại sao vậy? Tâm bạn thành khẩn nhất. Nhưng mà bạn không biết làm, không cần lo lắng, mời vài vị pháp sư tới làm Phật sự siêu độ, bạn đọc theo, để họ dẫn dắt bạn đọc theo, hiệu quả này rất lớn. Nếu như người nhà của bạn, thân bằng quyến thuộc cùng làm với pháp sư, hiệu quả sẽ rất lớn, vong linh tổ tiên thật sự sẽ cảm ơn bạn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi Tâm Kinh có phải do đức Phật truyền thụ không? Đọc tụng bản tiếng Phạn có phải là chính thống hơn không?

Đáp: Đức Phật thường trong kinh Đại thừa dạy chúng ta tứ y pháp: “Y pháp bất y nhân, ý nghĩa bất y ngữ, y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa, y trí bất y thức”, bạn thấy đó, giảng rất rõ ràng. Tâm Kinh đương nhiên do Phật truyền lại, hiện nay chúng ta tụng niệm là bản dịch của đại sư Huyền Trang, phiên dịch Tâm Kinh có mười mấy bản, nguyên văn đều giống nhau. Tâm Kinh Thuyên Chú của cư sĩ Chu Chỉ Am sưu tập vô cùng hoàn chỉnh, cả đời lão cư sĩ chuyên nghiên cứu Tâm Kinh, dùng thời gian 40 năm, có thể nói là chuyên gia của Tâm Kinh. Thời trẻ chúng tôi học Tâm Kinh, đều học Thuyên Chú của Chu Chỉ Am, chú thích vô cùng hay. Không cần dùng tiếng Phạn, trong Thuyên Chú của ông ấy có một chương tiếng Phạn. Chỉ cần bạn thành tâm thành ý niệm, lúc tụng kinh không được có vọng niệm, đây gọi là thành ý. Cũng may là Tâm Kinh không dài, chỉ 260 chữ, tụng từ đầu đến cuối, trong quá trình tụng không có tạp niệm thì liền linh nghiệm. Cũng giống như vẽ bùa, niệm chú

vậy, bạn xem trong Đạo giáo vẽ bùa, bùa này có linh nghiệm hay không, thì khi vẽ bùa từ nét bút đầu tiên cho đến khi vẽ xong, không khởi một ý niệm thì lá bùa này liền linh nghiệm, nếu như có sanh khởi ý niệm, bùa này liền hỏng. Niệm chú cũng như vậy, cho nên chú đều không dài, lúc niệm không thể có vọng niệm xen tạp trong đó. Kinh thì tương đối dài, nếu như lúc niệm kinh cũng không khởi một ý niệm, vậy thì hiệu quả còn lớn hơn sức mạnh của bùa chú, bạn suy ngẫm thì sẽ hiểu đạo lý này. Những loại chú dài, như chú Lăng Nghiêm, không dễ dàng, quá dài, quá dài thì thế nào? Khó được tâm thanh tịnh, tức là khó mà không khởi vọng niệm, cho nên chú càng ngắn càng tốt.

Bạn hiểu đạo lý này, bạn sẽ nhớ tới những năm đầu thời Càn Long nhà Thanh, của Phật chúng ta có một vị đại đức, pháp sư Từ Vân Quán Đảnh, trước tác của ngài rất nhiều, trong Vạn Tục Tạng của Nhật Bản sưu tầm hơn 20 loại, tôi nhìn mục lục, đại khái trước tác của ngài có hơn 40 loại, hơn nữa có rất nhiều bộ lớn. Vị pháp sư này thông đạt tông giáo, Hiển Mật viên dung, thật sự là cao tăng một thời. Ngài có một bộ chú giải kinh Quán Vô Lượng Thọ, gọi là Quán Kinh Trục Chi, đây là trước tác của ngài. Trong chú giải của ngài nói cho chúng ta một chuyện, ngài nói chúng ta muốn hóa giải oan nghiệp là chuyện rất khó khăn, tiêu trừ nghiệp chướng, nghiệp chướng rất nghiêm trọng, ngài nói nghiệp chướng này nặng tới mức độ nào? Nặng tới mức hết thấy kinh điển đều không thể tiêu trừ, hết thấy mật chú cũng đều không thể tiêu trừ. Trong nhà Phật mọi người đều quen thuộc như Lương Hoàng Bảo Sám, Thủy Lục Bảo Sám đều không thể tiêu trừ, ngài nói sau cùng còn có một cách chắc chắn có thể tiêu trừ, đó là gì? Nam-mô A-di-đà Phật. Câu Phật hiệu này cũng coi như chú, dịch âm toàn bộ từ tiếng Phạn, Nam-mô A-di-đà Phật.

Chúng ta nghĩ thử xem, công đức của câu này, oai lực của câu này, hiệu quả của câu này, lúc giảng kinh Hoa Nghiêm tôi đã từng chia sẻ với quý vị, đây là điều mà Tổ Sư Đại Đức thời Đường công nhận. Câu chú này ít chữ, chỉ có sáu chữ, bạn niệm một câu này, trong đó chắc chắn không xen tạp vọng tưởng. Nếu như bạn có thể tiếp tục niệm mười câu, trong mười câu này không xen tạp vọng tưởng nào, công đức này rất lớn. Nếu như niệm một chuỗi, 108 câu, 108 câu không xen tạp vọng tưởng, có thể tiêu trừ hết thấy nghiệp chướng, không giả chút nào. Chúng ta phải hiểu đạo lý này, mới biết câu danh hiệu này, Thích Ca Mâu Ni Phật cũng nói rõ với chúng ta, trong kinh Đại Tập đức Phật nói sáu chữ hồng danh là “vô thượng thâm

diệu thiên”, bạn thường niệm danh hiệu này, không hề khác với tham thiên, tham thoại đầu, vô thượng thâm diệu thiên.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, đệ tử hiểu được tai họa của con người là do nhân quả báo ứng, nhưng thiên tai như động đất, lũ lụt hình thành như thế nào? Có thể tìm được giải thích chi tiết trong bộ kinh nào?

Đáp: Tôi giới thiệu cho bạn bộ kinh này, kinh Đại Phật Đảnh Thủ Lăng Nghiêm, bạn tìm đọc xem. Trong kinh đức Phật nói với chúng ta, những tai nạn này do nghiệp lực của chúng ta chiêu cảm, lũ lụt do tham lam chiêu cảm, hỏa hoạn do sân hận chiêu cảm, nạn gió do ngu si chiêu cảm, động đất do cống cao ngã mạn chiêu cảm. Nếu như người sống ở khu vực này, tham sân si mạn vô cùng nghiêm trọng, thì rất dễ dàng chiêu cảm những tai họa này, cho nên vẫn không rời nghiệp nhân quả báo ứng. Đây thuộc về cộng nghiệp, không phải biệt nghiệp cá nhân mà là cộng nghiệp.

Hỏi: Tiếp theo là ba câu hỏi của đồng tu đại lục, câu hỏi đầu tiên, 30 năm trước Trung Quốc tiến hành cải cách mở cửa, coi phát triển kinh tế làm chính sách của đất nước; 30 năm sau, Trung Quốc nổi tiếng trên thế giới với sản phẩm không an toàn, tham ô hủ bại vô cùng nghiêm trọng, ham muốn hưởng thụ vật chất tràn lan. Xin hỏi, nguyên nhân tạo nên tình hình như vậy là gì? Nên sửa đổi như thế nào?

Đáp: Vấn đề này bạn hỏi rất hay, nguyên nhân là do vấn đề luân lý đạo đức. Nếu như người này có giáo dục luân lý đạo đức, bạn nghĩ thử xem, những sản phẩm này không thể nào không an toàn, tại sao? Mỗi người đều chịu trách nhiệm. Người có đạo đức sẽ không hại người khác, không lừa gạt người khác, người có đạo đức sẽ không tham ô. Từ xưa đến nay có thể nói, từ thời Hán Vũ Đế tiếp nhận kiến nghị của Đổng Trọng Thư, phổ biến chế độ tuyên cử, cho nên nước ta từ thời xưa đã có tuyên cử, không phải không có tuyên cử. Nhưng mà tuyên cử này không phải do người dân tuyên cử, mà chính phủ tuyên cử, tuyên ai? Tuyên những em nhỏ ưu tú, đất nước bồi dưỡng chúng, tương lai đảm nhiệm các cấp quan viên trong chính phủ. Ai phụ trách tuyên cử? Là quan viên địa phương, tức là chủ tịch huyện, thành phố hiện nay. Chủ tịch huyện, thành phố mặc thường phục đi thăm hỏi khắp nơi, bởi vì thời đó không có ảnh, cũng không có truyền thông như hiện nay, người bình thường không biết chủ tịch huyện, thành phố, họ mặc thường phục ra ngoài thăm hỏi, không ai biết họ. Họ đi thăm hỏi ai? Đi nghe ngóng nơi này có người con hiếu hay không, nếu như có người con hiếu thì tiếp cận chúng, xem chúng có liêm khiết

hay không. Đất nước cần những nhân tài như vậy, hiếu thuận cha mẹ thì mới có thể tận trung với đất nước, liêm khiết sẽ không tham ô. Cho nên trước đây đất nước bồi dưỡng nhân tài dùng hai chữ “hiếu liêm”, cử hiếu liêm. Từ thời Hán Vũ Đế cho tới tận thời Mãn Thanh vẫn dùng chế độ này, bạn xem thay đổi triều đại, rất nhiều chế độ pháp lệnh thay đổi, cử hiếu liêm không đổi, đây là chuyện tốt.

Vào thời đó sau khi tuyên cử xong, đất nước nuôi dưỡng chúng, mỗi tháng cấp lúa gạo, cho nên cuộc sống cơ bản của chúng không có vấn đề, chuyên tâm đọc sách, sau đó tham gia thi cử. Thi hương là tú tài, thi hội là cử nhân, sau đó thi đình do hoàng thượng kiểm tra là tiến sĩ, đất nước bồi dưỡng ra nhân tài như vậy. Chúng được hun đúc giáo dục luân lý, đạo đức, nhân quả, bất luận làm việc trong ngành nghề nào, đều thật sự có lương tâm, thật sự có trách nhiệm. Cho nên từ xưa đến nay, đất nước này gọi là đất nước lễ nghĩa, xã hội hài hòa. Hiện nay trở thành như vậy, là do chúng ta vứt bỏ giáo dục luân lý, vứt bỏ giáo dục đạo đức, giáo dục nhân quả cũng không cần nữa. Cho nên con người chỉ vì lợi ích cá nhân, thật sự ngay cả những sản phẩm, đến sữa bột mà trẻ nhỏ uống cũng không chịu trách nhiệm, làm ra chuyện mưu tài hại mạng này. Bạn lấy tiền của người ta, còn muốn họ chết, muốn mạng của họ, sao có thể làm như vậy được! Hiện tại vấn đề này càng ngày càng nghiêm trọng. Trong kinh Vô Lượng Thọ đức Phật nói với chúng ta, đó là thời đại này, người thời đại nay ăn độc uống đắng, nước bạn uống là nước đắng, đồ bạn ăn đều là độc, bạn nói xem đáng sợ biết bao. Cho nên sửa đổi không ngoài điều khác là phải đề xướng giáo dục luân lý đạo đức, con người vốn có lương tâm, bản tánh vốn thiện, chỉ cần có người dạy, chúng tôi làm thực nghiệm ở Thang Trì, khiến chúng tôi sanh tín tâm kiên định, chỉ cần có người dạy, rất dễ dàng quay đầu.

Hỏi: Vấn đề thứ hai, đệ tử đã chạy thận khoảng hai năm, bác sĩ và bạn bè học Phật đều nhất trí cho rằng, không chạy thận sẽ chết, thậm chí nói chạy thận không nằm trong lời pháp sư nói là y dược không thể kéo dài tuổi thọ. Đối với cách nói này đệ tử nghi hoặc vô cùng, xin hỏi không chạy thận sẽ chết sao? Chạy thận cải thiện sức khỏe thì có thể sống sao?

Đáp: Trong Phật pháp không nói như vậy, không phải nói y dược không thể kéo dài tuổi thọ, nhưng tuổi thọ có nhất định, có định số, mọi người đọc Liễu Phàm Tứ Huấn liền hiểu rõ. Nhưng mà Phật pháp không phải Túc Mạng Luận, Phật pháp giảng tuổi thọ cũng thao túng trong lòng bàn tay của con người, Phật dạy con người tu ba loại bố thí được ba loại thiện quả. Chúng ta là người học Phật phải tin tưởng

điều này, không thể hoài nghi. Phật nói tài phú là quả báo, trong mệnh của bạn có, muốn mất cũng không mất được; trong mệnh không có, cầu cũng cầu không được, cho nên bạn hà tất đi cầu? Nếu như trong mệnh không có, hiện tại có thể tu, cách tu như thế nào? Tu bố thí tài, bạn phải bố thí, bố thí là nhân, có được tài phú là quả, càng bố thí càng nhiều. Ngày mai, kinh Hoa Nghiêm sẽ giảng 10 loại bố thí của Bồ-tát, điều này được nói trong kinh Hoa Nghiêm, quả báo không thể nghĩ bàn. Thông minh trí tuệ là quả báo, bố thí pháp là nhân, ưa thích bố thí pháp tu, bạn được thông minh trí tuệ. Có thể có người hỏi, con thường tu bố thí, tại sao quả báo không thể hiện tiền? Tôi cũng từng có nghi vấn như vậy, tôi thỉnh giáo đại sư Chương Gia. Ngài nói với tôi, ngài nói con tu nhân, quả không thể hiện tiền, trong đó có chướng ngại, là nghiệp chướng, sau khi tiêu trừ nghiệp chướng quả báo sẽ hiện tiền. Cho nên phải tin sâu không nghi đối với nhân quả báo ứng.

Chướng ngại là gì? Trong kinh Lăng Nghiêm, chúng ta thấy Thế Tôn thường giảng cho chúng ta “ba tầng chướng ngại” nghiêm trọng, chúng ta nghĩ xem ba tầng chướng ngại này chúng ta đều có. Thứ nhất là ngạo mạn, thứ hai là đồ kị, thứ ba là tham dục: tham danh, tham lợi, tham tài, tham sắc, thậm chí là học Phật tham Phật pháp, tham công đức, đều là chướng ngại, bạn chỉ thay đổi đối tượng mà thôi, bạn vẫn chưa đoạn tâm tham. Cho nên, tham Phật pháp, tham công đức, công đức đều không thể hiện tiền, đều là chướng ngại. Nếu bạn trừ bỏ ba loại chướng ngại này, quả báo rất dễ dàng hiện tiền, thật sự là cảm ứng đạo giao. Thứ ba, khỏe mạnh sống lâu là quả báo, tu bố thí vô úy, bố thí vô úy là gì? Khi chúng sanh có khổ nạn, bạn rất vui vẻ cứu họ, giúp đỡ họ, hóa giải lo lắng sợ hãi của họ, đây gọi là bố thí vô úy, được khỏe mạnh sống lâu. Mọi người nghĩ thử xem, hiện nay tổ chức khủng bố khiến người dân trên toàn thế giới sống trong sợ hãi bất an, họ sẽ có được quả báo thế nào? Không chỉ đời này bị quả báo đoản mạng, họ uy hiếp người khác thì đời đời ở trong địa ngục, trong cõi ngạ quỷ, không dễ gì thoát ra được. Phát minh bom nguyên tử, tạo vũ khí hóa học cũng khiến người dân trên toàn thế giới bất an, sống trong sợ hãi bất an. Cho nên bạn đọc kinh Phật liền hiểu được quả báo của họ ở chỗ nào.

Tín tâm quyết định hết thảy, bạn có bệnh thì đừng nên thường nghĩ tới bệnh, mà thường nghĩ tới Phật. Bạn xem tiểu viện Sơn Tây là ví dụ vô cùng tốt, bởi vì bệnh của họ đã không thể chữa được nữa, bác sĩ nói nhiều lắm chỉ sống thêm được từ một đến ba tháng, cho nên họ buông xuống ý niệm muốn sống, nhất tâm niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Nào ngờ càng niệm sức khỏe càng tốt, đau bệnh không còn

nữa, niệm ba tháng, năm tháng lại đi kiểm tra, ung thư không còn nữa. Nguyên nhân là gì? Ý niệm xoay chuyển họ, mọi người xem thí nghiệm nước của tiến sĩ Masaru Emoto, Nhật Bản sẽ nhận được gợi ý. Ý niệm đã khôi phục tế bào ung thư, tế bào bị bệnh trong cơ thể bạn đều quay về trạng thái khỏe mạnh. Không cần dùng thuốc, mà dùng ý niệm, đây thật sự là chữa trị tinh thần. Họ không hề hi vọng mình có thể sống, chỉ hi vọng niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, thọ mạng chưa tới thì tự nhiên bệnh của họ sẽ khỏi; cho dù là thọ mạng tới, cầu sống lâu được sống lâu. Tiên sinh Liễu Phàm không hề cầu sống lâu, nhưng tuổi thọ của ông ấy đã kéo dài, thầy xem tướng nói ông chỉ sống tới 53 tuổi, ông ấy sống tới 74 tuổi, tăng thêm 21 năm, ba lần của bảy năm, ví dụ giống như vậy rất nhiều. Chỉ cần bạn đoạn ác tu thiện, tích lũy công đức, bất kể là tài phú, thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu, bạn đều có thể đạt được. Không thể hoài nghi, nếu hoài nghi, không có tín tâm, vậy thì bạn cầu cũng cầu không được.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử luyện khí công đã 10 năm, bắt đầu từ năm ngoái, mỗi ngày xếp bằng niệm Phật 2 tiếng đồng hồ, lúc niệm Phật dường như có vòng sắt ôm chặt lấy đầu, cảm thấy sung tê. Bắt đầu từ năm nay, trong lòng thường khởi ác niệm, trong lòng cảm thấy ưu lo sợ hãi, sau đó nhờ sự chỉ bảo của một vị pháp sư, đổi thành nhiều Phật niệm Phật và đứng niệm Phật, càng cảm thấy đầu sung hơn trước, buổi tối không cách nào ngủ được. Sau đó lại nghe người khác khuyên đừng niệm Phật, hiện tại cảm thấy sức khỏe ngày một yếu đi, xin pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Dụng công, bạn cũng xem như rất dụng công, 10 năm, nhưng mà dụng công không đắc pháp. Tu hành thông thường, đại đức xưa thường nhắc nhở chúng ta “hiểu rõ mới bắt đầu tu”, bạn xem Phật giáo dạy chúng ta tín - giải - hành - chứng, có thứ tự. Thứ nhất bạn phải xây dựng tín tâm, sau đó phải cầu giải, phải hiểu rõ, trong Phật pháp giảng tánh tướng, lý sự, nhân quả, sau khi bạn hiểu rõ mới bắt đầu tu, công phu liền dễ dàng đắc lực. Nếu như tín tâm của bạn có nghi vấn, bạn không có tín tâm kiên định, khi gặp khó khăn bạn sẽ hoài nghi, không thể kiên trì, đây là do bạn không có tín tâm, không hiểu chân tướng sự thật. Thông thường mà nói, không hiểu chân tướng sự thật, có một pháp môn có thể tu, đó là niệm Phật. Bạn chọn niệm Phật, nhưng niệm Phật cũng phải hiểu rõ nghĩa lý, phải đọc nhiều kinh Vô Lượng Thọ, đọc Di-đà Kinh Sớ Sao, đọc Di-đà Kinh Yếu Giải trước. Chúng tôi đã giảng qua những kinh điển này rất nhiều lần, có lưu hành đĩa giảng, bạn có thể

nghe nhiều hơn, tìm hiểu, sau đó thành thật niệm Phật. Pháp sư Quán Đảnh từng nói, nghiệp chướng nghiêm trọng hơn đi nữa, hết thầy kinh chú đều không hiệu quả, nhưng câu A-di-đà Phật có tác dụng, chỉ cần bạn chịu niệm, bạn thật sự có tín tâm.

Xem tình hình của bạn, bạn học Phật rất dụng công, dụng công sẽ chiêu cảm oan gia trái chủ. Bạn cảm thấy ưu lo, sợ hãi, cảm thấy trên người sưng tê, giống như có vòng sắt ôm chặt lấy đầu, đây là điềm báo trên người bạn có oan gia trái chủ quấn lấy. Mỗi ngày chúng ta đều phải hồi hướng công đức tu hành cho oan gia trái chủ, cùng hưởng với họ, cùng họ thành tựu, họ mới có thể sanh tâm hoan hỷ; chỉ có mình thành tựu, không quan tâm đến người khác, vậy thì họ không chịu buông tha cho bạn, có thể do nguyên nhân như vậy. Bạn nên bắt đầu từ nghe kinh, niệm Phật không thể gián đoạn. Niệm Phật không quan trọng hình thức, không nhất định phải xếp bằng ngồi, cũng không nhất định phải nhiều Phật, chỉ cần bạn cảm thấy thế nào tự tại, thế nào thoải mái thì bạn niệm Phật như thế. Đây là chỗ thù thắng không gì sánh bằng của pháp môn niệm Phật, không quan trọng hình thức, đi đứng nằm ngồi đều có thể niệm. Nằm trên giường niệm, không được niệm ra tiếng, chỉ niệm thầm, câu Phật hiệu trong tâm không gián đoạn, tại sao? Nằm trên giường niệm ra tiếng sẽ tổn thương khí, ngồi, đứng, đi đều có thể niệm ra tiếng.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu trên mạng, câu hỏi đầu tiên, người bị bệnh nhất tâm cầu sanh Tây phương Tịnh độ nếu như lúc bệnh nặng hôn mê bất tỉnh, người nhà nên làm thế nào để giúp đỡ người bệnh vắng sanh?

Đáp: Lúc này tốt nhất là dùng máy niệm Phật, dùng tai nghe đeo vào tai người bệnh để nghe âm thanh niệm Phật, vừa không làm phiền người khác, mà người bệnh lại có thể nghe được Phật hiệu. Người nhà ở bên cạnh nhỏ tiếng trợ niệm giúp người bệnh, trợ niệm phải tương đồng với âm điệu của máy niệm Phật, như vậy thì người bệnh rất được thọ dụng.

Hỏi: Tiếp theo còn có một câu hỏi phụ, nếu đưa tới bệnh viện cấp cứu, bác sĩ có lẽ giúp được người bệnh khôi phục tỉnh táo, nhưng mà như vậy có thể mang lại rất nhiều đau khổ cho người bệnh, khiến người bệnh phiền não, hoặc là vốn không cách nào cứu được tánh mạng. Nhưng mà nếu không đưa tới bệnh viện, người bệnh qua đời trong lúc hôn mê, như vậy sẽ đi vào cõi nào? Có cách nào giúp người hôn mê tỉnh táo lại?

Đáp: Chuyện này bạn tụng kinh Địa Tạng chắc sẽ hiểu rõ, bạn xem Bà-la-môn nữ, Quang Mục nữ giúp đỡ mẹ của mình như thế nào. Mẹ của hai người lúc còn sống tạo ác nghiệp, hai người là đệ tử Phật kiên thành, họ hiểu rõ kinh giáo mà Phật giảng, biết được sau khi mẹ qua đời nhất định đọa địa ngục. Bạn xem, họ tu hành theo lời dạy bảo của Phật, cũng tức là dùng pháp môn niệm Phật, chí thành cung kính mà niệm, chiêu cảm sự gia trì của Phật Bồ-tát. Bà-la-môn nữ mà chúng ta thấy trong kinh điển, chắc là nhất tâm bất loạn, ít nhất cũng là sự nhất tâm bất loạn, tại sao? Trong định cô ấy có thể đi tham quan địa ngục, người bình thường không thể đi tới đó được. Trong địa ngục chỉ có hai hạng người, một là người chịu tội, hai là Bồ-tát tới địa ngục độ chúng sanh, không phải hai hạng người này, địa ngục ở đâu bạn cũng không nhìn thấy được. Cho nên chúng ta thấy Bà-la-môn nữ nhìn thấy địa ngục, quý vương Vô Độc tới tiếp đón cô, bạn xem quý vương Vô Độc chấp tay gọi cô là Bồ-tát, ngài tới địa ngục có chuyện gì không? Cô ấy hỏi mẹ mình, nói cho quý vương biết tên của mẹ. Quý vương nói ba ngày trước nghe nói nhờ con gái hiếu thuận làm Phật sự siêu độ mà Duyệt Đế Lợi nữ đã được sanh lên cõi trời. Bạn xem cô ấy không có bất kỳ hình thức gì, chỉ một câu Phật hiệu niệm đến cùng, sanh ra hiệu quả lớn như vậy. Hiệu quả niệm Phật của Quang Mục nữ kém hơn một chút, không cao bằng Bà-la-môn nữ, cảm ứng ở trong mộng, Bà-la-môn nữ là cảm ứng trong định, cảm ứng trong định là cảnh giới hiện lượng. Cho nên bạn có thể noi theo Địa Tạng Bồ-tát, cảm ứng không thể nghĩ bàn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, ở quê nhà của con có một câu chuyện nhân quả đời này, nam giới đời sau của một hộ gia đình, đến một độ tuổi nhất định đều liên tiếp xảy ra chuyện ngoài ý muốn, không ai thoát khỏi. Hóa ra tổ tiên của gia đình này từng nuôi một con heo, ngày giết mổ con heo tới báo mộng nói, đây là mẹ biến thành heo tới trả nợ, không thể giết, chỉ có thể bán đi. Nhưng người nhà không nghe lời khuyên của con heo này, vẫn giết chết nó. Xin pháp sư từ bi khai thị quan hệ nhân quả trong đó.

Đáp: Con heo này đã báo mộng, người nhà nên hiểu được, biết được mẹ mình đầu thai trong nhà để trả nợ, tiền bán đi là để trả nợ. Đem con heo giết đi, nợ của nó không trả được, vẫn còn mang nợ, bây giờ lại giết nó, là nợ mạng con heo đó, món nợ này phải tính như thế nào? Cho nên quả báo hiện tiền, là do người nhà sai, không thể coi giấc mộng đó là giả. Giấc mộng này không phải ngẫu nhiên, thật sự là con heo tới báo tin, người nhà nhất định phải có tâm cảnh giác cao độ. Cho nên chuyện

như vậy nên ghi chép lại chi tiết mọi chuyện trong những loại sách như nghiệp nhân quả báo, có thể lưu truyền khuyên bảo người đời, đây là chuyện tốt.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, xin hỏi Khổng tử rất tán thán Nhan Hồi, dùng tâm hạnh của Nhan Hồi, tại sao tiên sinh Liễu Phàm có thể xoay chuyển vận mệnh, mà Nhan Hồi lại không thể xoay chuyển vận mệnh bệnh tật chết yểu của mình, liệu có phải là nghiệp nặng quả báo nhẹ không?

Đáp: Nghiệp nhân quả báo thông ba đời, tổ sư đại đức trong cửa Phật nói rất hay, “*Muốn biết nhân đời trước, xem quả hưởng đời này; muốn biết quả tương lai, xét nhân gieo hiện tại*”. Những gì chúng ta nhận được trong đời này, là do nghiệp đời quá khứ chiêu cảm báo ứng đời này; khởi tâm động niệm, lời nói hành vi đời này của chúng ta, đây là tạo nhân, đời sau chiêu cảm quả báo. Cho nên từ “tao ngộ” trong đời này, cho dù làm nhiều việc thiện, làm việc tốt vẫn gặp phải ác báo, vậy thì phải hiểu được tội nghiệp đời trước rất nặng. Chúng ta không thể nản lòng, không thể đánh mất tín tâm, không thể hoài nghi, tiếp tục làm theo lời dạy bảo của thánh hiền, Phật Bồ-tát, nghiêm túc nỗ lực tu hành. Gặp phải khó khăn, hoặc là bệnh khổ, hoặc là vô số đả kích, phải chịu đựng được, không hề oán hận. Đối với người vô cớ tổn thương chúng ta, chúng ta vẫn cảm kích, tại sao cảm kích họ? Họ giúp chúng ta tiêu trừ nghiệp chướng. Nếu như chúng ta oán hận, nghiệp chướng không thể tiêu trừ, biến thành thế nào? Biến thành đời sau chúng ta muốn báo thù, oan oan tương báo bao giờ mới dứt. Cho nên bất kể người khác hủy báng như thế nào, hãm hại như thế nào, đều không được oán thán lời nào, không được oán hận, nghiệp chướng tiêu trừ, phước báo đời sau sẽ lớn. Đạo lý này trong kinh điển đức Phật giảng rất nhiều, giảng rất thấu triệt, chúng ta phải ghi nhớ kỹ, đặc biệt là lúc gặp phải khó khăn, phải luôn nhắc nhở chính mình.

Tại nạn tôi gặp trong đời này khá nhiều, tổng cộng khoảng mười mấy lần tai nạn nhỏ, ba lần tai nạn lớn, đại sư Chương Gia dạy tôi. Tôi tin rằng tội nghiệp của tôi rất nặng, bởi vì lúc nhỏ có rất nhiều người xem tướng cho tôi, nói mệnh của tôi thế nào? Nghèo cùng hạ tiện, nghèo cùng tức là không có tài phú, tiện là không có địa vị, cũng tức là mệnh như thế nào? Mệnh làm ăn mày, mệnh làm ăn xin; tuổi thọ lại ngắn, không sống quá 45 tuổi. Sau khi học Phật tôi cũng không cầu, thực sự là tôi không cầu tài, cũng không cầu thông minh trí tuệ, cũng không cầu khỏe mạnh sống lâu, nhưng mà hết thấy đều hiện tiền, không cầu nhưng đều hiện tiền. Lúc đó tôi chỉ cầu vãng sanh, bởi vì tuổi thọ chỉ sống được tới 45 tuổi, cho nên cầu vãng sanh là

chuyện đứng đầu, thật sự đoạn ác tu thiện, học tiên sinh Liễu Phàm, hi vọng đời này có thể niệm Phật vãng sanh, không ngờ tuổi thọ của tôi lại kéo dài như vậy, chuyện này tôi chưa từng nghĩ qua. Có thể nói tôi là tấm gương cho quý vị đồng tu học Phật, cả đời không làm trái lời dạy của cha mẹ, không làm trái lời dạy của thầy mình. Sau khi học Phật đọc kinh 57 năm chưa từng gián đoạn, lúc đi du lịch tôi cũng không gián đoạn, đọc kinh, cùng nghiên cứu thảo luận với các đồng tu, báo cáo tâm đắc, vui không biết mệt.

Hôm nay có một đồng tu gọi điện cho tôi, hỏi tôi tương lai tới nơi nào dưỡng lão? Tôi nói tôi dưỡng lão gì chứ? Ngày ngày tôi giảng kinh, ngày nào không giảng nữa thì sẽ rời đi. Thầy tôi là tấm gương của tôi, lão cư sĩ Lý Bình Nam, lúc thầy 97 tuổi vãng sanh, trước khi vãng sanh thì ngừng giảng kinh hai lần, mỗi tuần thầy giảng một lần, chỉ dừng hai tuần thầy liền vãng sanh. Tôi cũng sẽ như vậy, không giảng kinh nữa thì vãng sanh, dưỡng lão gì chứ? Cho nên bạn hỏi vấn đề này, bạn xem cả đời Nhan Hồi, bởi vì lúc đó Phật giáo chưa truyền vào Trung Quốc, Phu Tử kính trọng quý thân nhưng tránh xa, đối với cát hung họa phúc, ngài rất ít nói tới, giảng rất nhiều luân lý đạo đức, chúng ta phải hiểu được điều này. Nếu như Nhan Hồi gặp thiền sư Vân Cốc, tôi tin rằng vận mệnh của ông ấy sẽ xoay chuyển, chắc chắn sẽ chuyển. Tiên sinh Liễu Phàm khá may mắn, gặp được thiền sư Vân Cốc, nếu như không gặp được thiền sư Vân Cốc, vận mệnh của ông ấy cũng không thể xoay chuyển.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, kinh Vô Lượng Thọ nói, Bồ-tát ở thế giới Cực Lạc có thể biết được khi nào chúng sanh đắc đạo vãng sanh. Xin hỏi, chúng con hoằng pháp lợi sanh, liệu có thể giúp những đại chúng đã được dự đoán thời gian vãng sanh cụ thể vãng sanh trước thời hạn không?

Đáp: Có thể, điều này không cần hoài nghi.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, số lượng chúng sanh vãng sanh trong một thời gian nhất định, liệu có bởi vì chúng con hoằng pháp lợi sanh mà tăng thêm không?

Đáp: Số lượng bao nhiêu chỉ là con số đại khái, không phải là con số cố định, cho nên con số này linh hoạt, mỗi ngày có cộng trừ nhân chia. Có người thật sự niệm Phật cầu vãng sanh, trên thực tế ở thế giới Cực Lạc đã ghi danh rồi, đã mời họ rồi; nhưng nếu họ gặp danh văn lợi dưỡng, cửa ải này họ khởi tâm tham, vậy thì họ lại rớt xuống, tên của họ cũng bị xóa đi. Rất nhiều người tạo nghiệp bất thiện, đột nhiên quay đầu, họ quay đầu, họ muốn niệm Phật cầu vãng sanh, tên của họ lại được

ghi vào. Cho nên con số này linh hoạt, không hề cứng nhắc, cách nói này gọi là thông tình đạt lý, chúng ta có thể tiếp nhận, có thể tin tưởng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, nếu như đứa trẻ vừa sanh ra, người mẹ lại bị nhiều bệnh nặng quán thân, người nhà niệm Phật, sám hối, phóng sanh, ấn tống kinh sách, tụng kinh Địa Tạng hồi hướng cho oan gia trái chủ của hai mẹ con, liệu có thể chữa trị những bệnh này không?

Đáp: Chắc là có thể, oan gia trái chủ cũng thông tình đạt lý, nếu như không phải thâm thù đại hận, đại khái đều có thể hóa giải. Cũng có trường hợp không thể hóa giải, thiếu số, rất ít, đại đa số họ đều có thể tiếp nhận, cho nên dùng tâm chân thành có thể cứu người mẹ. Nhưng mà sau cùng người mẹ của đứa trẻ, đứa trẻ vẫn chưa được, người mẹ của đứa trẻ phải thật sự sám hối, thật sự phát nguyện, đoạn ác tu thiện, tích lũy công đức, hiệu quả sẽ rất rõ rệt, lúc một niệm xoay chuyển thì cơ may sống sót hiện tiền.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, mỗi lần niệm Phật xong, liệu có nhất định phải niệm bài kệ hồi hướng không? Xin hỏi, bản thân Phật Tịnh độ là hoàn mỹ nhất, công đức hồi hướng Phật Tịnh độ có ý nghĩa gì? Nếu như hồi hướng cho chúng sanh lục đạo, phải chăng càng có ý nghĩa hơn?

Đáp: Đại Thừa chú trọng liễu nghĩa, phải đoạn trừ phân biệt chấp trước, cách nghĩ của bạn rất hay, nhưng bạn vẫn đang phân biệt chấp trước. Không đoạn trừ phân biệt chấp trước, vãng sanh tới thế giới Cực Lạc là cõi Phạm Thánh Đồng Cư đương nhiên cũng rất khá. Nếu như không chấp trước những điều này, phẩm vị của bạn sẽ cao. Bạn có thể buông xuống chấp trước đối với hết thầy người vật việc, đối với pháp thế gian pháp xuất thế gian, thật sự có thể làm được tùy duyên diệu dụng, niệm Phật vãng sanh tới cõi Phương Tiện Hữu Dư; nếu như nâng cao lên một cấp bậc, không những không còn chấp trước, mà phân biệt cũng không còn nữa, tâm của bạn được thanh tịnh, tâm thanh tịnh vãng sanh cõi Thật Báo Trang Nghiêm. Phải hiểu đạo lý này. Đại đức xưa nói với chúng ta, pháp môn niệm Phật gọi là pháp môn không hồi hướng. Niệm bài kệ hồi hướng đương nhiên cũng có chỗ tốt, bởi vì trong bài kệ hồi hướng, thông thường tám câu kệ mà chúng ta niệm nội dung bao hàm rất rộng. Tại sao gọi là không hồi hướng? Bởi vì mục đích cuối cùng bạn niệm Phật là cầu sanh thế giới Cực Lạc, cho nên niệm niệm đều là hồi hướng, nên không cần thiết phải hồi hướng nữa. Mỗi tiếng đều cầu sanh Tịnh độ, mỗi tiếng đều mong cầu đức Phật tới tiếp dẫn, cho nên gọi là pháp môn không hồi hướng, điều này phải hiểu. Không hồi

hướng không phải là không có mục tiêu, không có phương hướng, tôi niệm Phật có mục tiêu, có phương hướng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, Ngọc Lịch Bảo Sao nói, ăn nhau thai mà tụng kinh trì chú, không những không có công đức, mà còn có tội. Trước khi học Phật con không biết, nên từng dùng thuốc thành phần có chứa nhau thai, hiện nay học Phật vẫn có thể tụng kinh không?

Đáp: Có thể, tại sao? Đó là trước khi bạn tiếp xúc Phật pháp. Nếu sau khi học Phật pháp, sau khi thọ Tam quy vậy thì không được nữa, không thể được, trước khi học Phật thì được. Hơn nữa hiện tại cũng không phải là bạn ăn nhau thai, bạn dùng thuốc có chứa thành phần đó, như vậy không giống nhau.

Hỏi: Câu hỏi thứ tám. Đệ tử quá ngốc, dẫn đến vợ chồng bất hòa, mặc dù bản thân nỗ lực làm nhưng vẫn làm không tốt, trong lòng thường cảm thấy lo lắng, sợ bị chồng nói, sợ cha mẹ không vui, sợ con cái khóc, thường cảm giác tim của mình sắp nhảy ra ngoài, xin hỏi làm thế nào mới có thể khôi phục sự cân bằng trong nội tâm?

Đáp: Tôi khuyên bạn tụng kinh Địa Tạng, niệm A-di-đà Phật, hoặc là trước tiên cầu Địa Tạng Bồ-tát gia trì cho bạn, tụng kinh Địa Tạng, niệm thánh hiệu Địa Tạng Bồ-tát, sau khi niệm một thời gian, rồi bạn hãy niệm A-di-đà Phật. Đây là nhờ Phật lực gia trì. Nghe kinh sẽ rất hữu ích đối với bạn, nghe kinh dần dần hiểu rõ đạo lý, cảnh ngộ giống như bạn đều là do nghiệp nhân quả báo. Cho nên đại đức xưa nói rất hay, lời này do Phật nói, người một nhà đều không ngoài bốn loại duyên phần, gọi là báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ. Sau khi biết được chân tướng sự thật này, nên trả nợ thì trả nợ, an tâm trả nợ, đòi nợ thì không cần nữa, vậy là được; báo ân đương nhiên không có gì để nói, nếu là báo oán, phải hóa giải oán, tôi không báo oán nữa, chăm sóc mỗi người trong gia đình thật tốt, bầu không khí trong gia đình sẽ thay đổi.

Hỏi: Câu hỏi thứ chín, nhóm nhỏ học Phật, niệm Phật Tịnh Tông nơi con sinh sống, mỗi tháng tổ chức pháp hội Tam Thời Hệ Niệm, chúng con dự định dùng bột mỳ tạo tượng Tiêu Diện Đại Sĩ, xin hỏi có được không? Nên chú ý những điều gì?

Đáp: Không cần dùng bột mỳ, Tiêu Diện Đại Sĩ, nhóm nhỏ niệm Phật của các bạn cúng một bài vị là được, viết một bài vị lớn là được, không cần dùng thứ này. Cúng tượng Tiêu Diện Đại Sĩ, đó là pháp hội lớn trang nghiêm đạo tràng, nếu như pháp hội của các bạn có ngàn người tham gia thì có thể làm như vậy; nếu như

pháp hội quy mô nhỏ, nhiều lắm là một trăm, hai trăm người, vậy thì không cần thiết, cúng bài vị là được.

Hỏi: Tiếp theo, xin hỏi trong đạo tràng, một lần Phật sự Tam Thời Hệ Niệm, liệu một ngày có thể làm một thời, chia làm ba ngày mới xong? Nếu như có thể, mỗi ngày liệu có phải lễ thỉnh và cung tiễn vong linh không? Cần chú ý những nghi thức gì?

Đáp: Pháp sự Tam Thời Hệ Niệm đều làm một ngày viên mãn, chưa từng nghe nói làm ba ngày mới xong. Hiện tại chuyên môn làm Phật sự Tam Thời Hệ Niệm là pháp sư Ngô Đạo của Đài Loan, hiện tại thầy ấy gần như chuyên niệm, thầy ấy rất quen thuộc nghi thức, chỗ nào chưa hiểu, mọi người có thể thỉnh giáo thầy ấy.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười một, bạn của con cho rằng thể chế của xã hội thời xưa lạc hậu, đầy rẫy bóc lột và áp bức, cuộc sống của người dân đau khổ hơn nữa lại không có tự do, đồng thời còn nói tư tưởng Trung Dung chỉ là công cụ mà kẻ thống trị dùng để áp bức người dân, xin hỏi làm thế nào để thay đổi những quan niệm sai lầm như vậy?

Đáp: Tôi nghĩ không cần phải thay đổi, vấn đề ở chỗ nào? Bạn chưa nghiêm túc nghiên cứu qua, nghiêm túc nghiên cứu thì sẽ không nói như vậy; nếu như chỉ nghe lời đồn thổi, sẽ sanh ra nhiều hiểu lầm. Có hiểu lầm có thể giải thích, có hiểu lầm không cần giải thích, quan trọng nhất là chính bạn phải nghiêm túc nỗ lực mà làm. Hiện nay bạn xem lịch sử Trung Quốc, lịch sử 5.000 năm của Trung Quốc, thực sự là xã hội an định lâu dài, bạn xem xã hội hiện nay thế nào? Xã hội hiện nay hỗn loạn như vậy, liệu có tốt lên không? Rất khó nói, toàn thế giới có rất nhiều nhà tiên tri dự đoán Trái đất này sắp đến ngày tận thế. Rất nhiều người nói thời gian vào năm 2012, 2012 cách chúng ta hiện nay còn 4 năm, nhà tiên tri người Brazil dự đoán năm cuối cùng của Trái đất là năm 2043, cách chúng ta hiện nay còn hơn 30 năm. Ngài ấy nói tới lúc đó dân số trên toàn thế giới chỉ còn lại 20%, đại khái là dân số trên toàn thế giới chỉ còn bằng dân số hiện nay của Trung Quốc, tức là trong 10 người thì 8 người không còn nữa, chuyện này thực sự vô cùng đáng sợ. Cho nên không cần nói tới xã hội thời xưa nữa, cứu vớt xã hội hiện nay quan trọng, họ đã phủ định truyền thống thời xưa, hy vọng họ đưa ra phương pháp mới để cứu đất nước, cứu thế giới, đây thật sự là điều chúng ta khẩn thiết mong cầu.

Hỏi: Câu hỏi thứ mười hai, xin hỏi làm thế nào mới có thể bảo đảm vãng sanh Tịnh độ, thừa nguyện tái lai, không còn mê khi cách âm, không đọa lạc đạo, bị lưu chuyển sanh tử nữa?

Đáp: Vấn đề này bạn đã nghĩ rồi, bạn không cần phải nghĩ những chuyện này, tại sao vậy? bạn nghĩ sai rồi, sau khi tới thế giới Cực Lạc, bạn không cách nào tưởng tượng được sự thù thắng nơi đó. Người xưa thường nói, “chỉ cần gặp Di-đà, lo chi không khai ngộ”, chỉ cần gặp được A-di-đà Phật, bạn quay lại thế giới Ta Bà ngay lập tức, bạn sẽ được oai thần của A-di-đà Phật gia trì, bạn liền có thể không thọ lưu chuyển sanh tử trong lục đạo nữa, tại sao vậy? Bạn đã là Bồ-tát rồi. Lúc bạn quay lại vẫn còn đọa lạc, vậy thì bạn không phải từ thế giới Cực Lạc tới, từ thế giới Cực Lạc tới, sao có thể đọa lạc được! Họ tới địa ngục độ chúng sanh, họ cũng không thọ khổ địa ngục. Họ giả bộ thọ khổ cho chúng sanh địa ngục thấy, không phải thật sự thọ khổ, họ tới diễn kịch. Đạo lý này, bạn phải đọc kinh nhiều, thì mới hiểu rõ. Muốn hiểu rõ ràng, thấu suốt đó là kinh Hoa Nghiêm, kinh Hoa Nghiêm là đại bản kinh A-di-đà, kinh Vô Lượng Thọ là trung bản kinh Hoa Nghiêm, kinh A-di-đà là tiểu bản kinh Hoa Nghiêm. Ba bộ kinh này là một trong ba, ba trong một, giảng rõ ràng nhất là kinh Hoa Nghiêm, chỉ đưa ra đại cương là kinh Vô Lượng Thọ, thuận tiện cho thọ trì là kinh Di-đà.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi bán nông được có thuộc về chánh mạng hay không?

Đáp: Không được coi là chánh mạng, tại sao? Làm nông không cần thuốc, thuốc rất có hại. Bạn nói không có nông được cây cối không thể sinh trưởng, đó là sai lầm. Chúng tôi cũng thông qua thực nghiệm nhiều năm, chúng tôi trồng cây không dùng phân bón hóa học, không dùng nông dược, cây mọc lên còn tốt hơn dùng nông dược, phân bón hóa học. Nếu bạn không tin, bạn có thể tới Cổ Tấn tham quan, quy mô nông trường của cư sĩ Lý Kim Hữu rất lớn; chúng tôi làm ở châu Úc là nông trường nhỏ, nhưng mà cũng rất có quy mô; ở Thang Trì, Lu Giang cũng có mô hình nhỏ, 29 mẫu đất, chúng tôi trồng rất nhiều trái cây rau củ, không dùng phân bón hóa học, không dùng nông dược, thực sự là tươi tốt hơn cây cối mà nông dân bình thường trồng rất nhiều. Điều này không hề giả, thông qua thực nghiệm để chứng minh, cho nên nông dược không phải là chánh mạng.

Hỏi: Tiếp theo đồng tu này còn giải thích, bởi vì trước mắt đệ tử là nhân viên kỹ thuật chủ chốt được hộ nông dân ở địa phương công nhận, nếu như đệ tử từ bỏ

ngành nghề này, không những có thể sẽ khiến kinh tế của hộ nông dân địa phương tổn thất lớn; tiếp đó nếu như hộ nông dân không được chỉ dẫn đúng đắn, tăng thêm liều lượng dùng thuốc, đối với hộ nông dân và người tiêu dùng đều gây ra tổn hại càng lớn hơn, xin hỏi đệ tử nên chọn lựa như thế nào?

Đáp: Trước tiên bạn thử đi tham quan vài nông trường mà tôi vừa giới thiệu cho bạn, bạn tỉ mỉ quan sát, sau đó quay trở về chỉ dẫn cho những hộ nông dân này, không dùng nông dược, nông sản còn tươi tốt hơn dùng nông dược, giá trị của bạn càng tăng cao, nếu bạn khuyên bảo họ như vậy, công đức của bạn vô lượng!

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, năm nay đệ tử phát hiện bị bệnh thận, dùng thuốc Đông y chưa thấy có hiệu quả, sau đó bệ quan niệm Phật, cảm thấy rất thanh tịnh tâm bình khí hòa. Sau đó người nhà biết chuyện liên tiếp tới thăm, tâm tình không ổn định, mà nay đệ tử cũng bị ảnh hưởng, sanh ra hiện tượng tín tâm niệm Phật thoái chuyển. Xin hỏi đệ tử nên dùng thái độ như thế nào để đối mặt với người nhà?

Đáp: Bạn học Phật bao nhiêu năm rồi? Đọc qua những kinh luận nào? Mức độ lý giải đối với Phật pháp thế nào? Nếu như thật sự có tín tâm kiên định, ý niệm thật sự có thể hóa giải, nếu như dùng thêm thuốc bổ trợ cũng không hẳn không được, dùng ý niệm chữa trị là chính, thuốc men là bổ trợ, bạn sẽ chuyển biến tốt nhanh hơn. Nhất định phải hợp tác với người nhà, an ủi tinh thần của bạn, không được chướng ngại bạn.

Hỏi: Tiếp theo nói, hạ công phu niệm Phật như thế nào mới có thể đắc lực?

Đáp: Ít nhất bạn phải hiểu rõ những đạo lý trong kinh Di-đà nói, nhưng mà xem kinh Di-đà không được, bạn phải xem trước tác Di-đà Yếu Giải của đại sư Ngẫu Ích, Di-đà Sớ Sao của đại sư Liên Trì. Thật sự xem hiểu rồi, bạn sẽ biết niệm Phật như thế nào thì được công phu đắc lực. Đặc biệt là Yếu Giải giảng rất hay, giảng về tín tâm, Yếu Giải nói sáu điều, thứ nhất là tin chính mình, chính mình không có tín tâm, bạn sẽ hoài nghi Phật Bồ-tát, hoài nghi pháp môn này. Cũng sẽ hoài nghi hiệu quả của nó, vậy thì khó mà đắc lực được, cho nên đầu tiên là tin tưởng chính mình. Tin tưởng chính mình điều gì? Tin tưởng chính mình là Phật, hết thấy chúng sanh vốn là Phật, đây là điều đầu tiên phải xây dựng, bạn sẽ thành Phật. Điều thứ hai là tin tưởng, tin tưởng “tha”, “tha” ở đây là Thích Ca Mâu Ni Phật, A-di-đà Phật, tin tưởng vị Phật mà Thích Ca Mâu Ni Phật giới thiệu không phải là giả, tin tưởng A-di-đà Phật là thật có. Sau đó tin nhân, tin quả, tin sự, tin lý, bạn xem sáu điều tin tưởng, công phu của bạn sẽ đắc lực. Có tín, có nguyện, hạnh là nhất hướng chuyên

niệm, mục tiêu là nhất tâm bất loạn, nhất tâm bất loạn là niệm Phật Tam Muội. Đạt niệm Phật tam-muội thì không còn bị bệnh gì nữa, đây là thật không hề giả.

Hỏi: Chúng ta xem câu hỏi thứ 15, ban đầu con phát nguyện tụng 200 bộ kinh Địa Tạng cho oan gia trái chủ của cả nhà, vẫn còn mười mấy bộ nữa chưa hoàn thành, nếu như phần chưa hoàn thành này đổi thành hồi hướng cho pháp giới chúng sanh, liệu oan gia trái chủ của cả nhà có thể tiếp nhận không?

Đáp: Có thể, tại sao? Nếu như oan gia trái chủ có thể cộng thêm pháp giới chúng sanh, vậy thì công đức này càng lớn, càng thù thắng, họ đương nhiên sẽ vui vẻ tiếp nhận. Nhưng mà tụng kinh, tụng 200 bộ kinh Địa Tạng cho oan gia trái chủ của cả nhà, tôi cảm thấy quá ít, như vậy không nhiều, ít nhất phải tụng 1.000 bộ cho cả nhà mới có hiệu quả. Bạn phải phát tâm lớn, giống như Địa Tạng Bồ-tát, hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm không sát, thập thiện nghiệp, thì tụng kinh Địa Tạng có thể cảm ứng đạo giao, quả báo thù thắng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đồng tu hẹn nhau cùng tới chợ nào đó mua vật phóng sanh, liệu có như pháp không?

Đáp: Có thể, nhưng không thể đặt mua trước, đặt mua trước thì không như pháp nữa. Đặt mua trước thì người ta cố ý đi bắt, hôm nay có người mua, buôn bán tốt, họ cố tình đi bắt những động vật này, như vậy là hại chúng sanh, không phải là phóng sanh. Cho nên phóng sanh, không cố định thời gian, không cố định chỗ, mua vật cũng không mua một chỗ, tốt nhất là gặp được, nhìn thấy vật còn linh hoạt, còn có thể sống tiếp, bạn mua chúng về phóng sanh. Nếu bạn nhìn thấy tinh thần của chúng, mọi thứ đều không tốt nữa, nhìn có vẻ không sống nổi, bạn đứng bên cạnh niệm chú Vãng Sanh, niệm Phật hồi hướng cho chúng, hoặc là niệm Tam quy y để quy y cho chúng, đây đều là chuyện tốt. Bạn đứng đó một lát, dừng lại nhìn một lát, trong tâm làm như vậy, người bên ngoài cũng không nhìn thấy được, như vậy sẽ có cảm ứng, những động vật này khi chết cũng cảm ơn bạn.

Hiện tại đã hết thời gian, vẫn còn tám câu hỏi, tám câu hỏi này lưu lại lần sau, từ câu hỏi thứ 17 đến câu hỏi thứ 25, lưu lại thứ sáu tuần sau giải đáp, cảm ơn mọi người.